

Frans Jozef Hupez is geboren op 2 mei 1916 in Paron, NOI. Hij was de zoon van François Denis Hupez (1880) en Amelia Theresia Charles (1880). Hij had een broer Leopold Denis (1919). Zijn vader was stationschef bij de Staats Spoorwegen.

Hij was verkenner in Malang bij groep Groen of Paars. Op 24 april 1932 nam hij deel aan de zwemwedstrijden van de drie Scoutinggroepen in Malang, Groep 1 Groen, Groep 3 Paars en Groep 4 Zwart. Hij werd samen met Karel van Heukelom winnaar van de estafette 25 m schoolslag, 25 m vrije slag, 25 m rugslag en 25 zijslag. Hoppie Siedenburg reikte de prijzen uit.

Frans werkte aan het begin van de oorlog bij een limonadefabriek. Tijdens de mobilisatie werd hij soldaat infanterie in Semarang. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in kampen op Java. Op 4 januari 1943 ging hij met de Harugiku Maru 1 (Van Waerwijck) met 992 Nederlandse krijgsgevangenen uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren afkomstig uit verschillende kampen op Java, o.a. het 10e Bataljon in Batavia. Deze krijgsgevangenen behoorden tot Java Party 7, de zevende groep krijgsgevangenen van Java. De omstandigheden aan boord waren redelijk: bewaking niet streng, eten niet slecht, slechts één dysenteriegeval. Op 7 januari kwam het schip aan in Singapore; de krijgsgevangenen werden met vrachtauto's overgebracht naar het Changi-kamp. Van hier ging hij op 6 mei 1943 ging hij met de trein naar Thailand waar hij tewerkgesteld werd aan de Birmaspoorweg.

收容所 Camp	爪哇 西末	番 No.	爪哇 * 13538
姓 Name	Hupez, Frans Jozef	生年月日 Date of Birth	1916-05-02
国籍 Nationality	荷兰	所属部隊 Unit	Infanterie
階級身分 Rank	二等兵	捕獲年月日 Date of Capture	1943-01-04
捕獲場所 Place of Capture	爪哇	母ノ名 Mother's Name	Amelia Theresia Charles
父ノ名 Father's Name	Frans Jozef Hupez	職業 Occupation	飲料工場 役員
本籍地 Place of Origin	Paron (Nepan)	通報先 Report	爪哇 西末
特記事項 Remark	P 84600		

補遺欄 Other Information
爪哇 西末 捕獲
昭和 17 年 1 月 20 日死亡 (JA. 7 P. 550)
昭和 17 年 7 月 2 日 卒
死亡場所 泰國 カオノイ 収容所 (JA. 7 P. 550)
原住地 西末 爪哇 西末 (JA. 7 P. 550)

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject

te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Frans kwam terecht in kamp Tonchan. Daar overleed hij op 20 juli 1943 door uitputting en ziekte. Dit kamp lag 139 km van Non Pladuk. In Tonchan waren twee kampen, het Hoofdkamp (soms ook aangeduid als Southcamp) en het Springcamp (genoemd naar een nabij gelegen bron van helder, koud water). Hij werd begraven op de begraafplaats van Tochan (Springkamp) en later herbegraven op Kanchanaburi War Cemetery.

Meer informatie

[Frans Jozef Hupez | Oorlogsgravenstichting](#)

[Frans Jozef Hupez | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Japane interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Soldier Inf. Frans Jozef Hupez \(1916-1943\) - Find a Grave-gedenkplek](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg \(quasarbooks.com\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Harugiku Maru 1.htm](#)

[Java Party 7 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Akte - Haags Gemeentearchief \(wiewaswie.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.